

Redacția Administrației
TIPOGRAFIA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Scrisorile neînscrise nu se pri-
mesec. Manuscrisurile nu se re-
trimite!

BIROURILE DE ANUNCIURI:
Brașov, piața mare Nr. 22
Inserate mai primesc în Viena
Andoif, Kossel, Hasenauer & Voiger
(Otto Kossel), Ferria Schalk, Alois
Morndt, M. Dukas, A. Oppel, J. Don-
nerberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Kossel, Eckstein Bernat;
în Frankfurt: S. J. Domb; în Ham-
burg: A. Simeon.

Prețul inserțiilor: o serie
garnitură pe o coloană 8 cr.
și 50 cr. șimplu pentru a pu-
blicare. Publicările mai dese
după tariful și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 cr. v. a. sau 50 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LIV.

„Gazeta” este în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
8 fl., pe trei luni 5 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
în administrație, piața mare
Nr. 22, etajul I., pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu davană în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 8 fl., pe trei luni 5 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 77.

Brașov, Vineri 5 (17) Aprilie.

1891

Nou abonament

la „GAZETA TRANSILVANIEI”.

Cu 1 Aprilie 1891 stilul vechiu
s'a deschis nou abonament, la care in-
vităm pe toți amicii și prietenii foștii noștri.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 8 fl.
pe șase luni 6 fl., pe un an 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei
luni 10 franci, pe șase luni 20 franci, pe un
an 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminică:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 2 fl., pe
șase luni 1 fl.

Pentru România și străinătate: pe un an 8
franci, pe șase luni 4 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou
să binevoască a scrie adresa lămurită și
a arăta și posta ultimă.

Administrația „Gazetei Transilvaniei”.

Brașov, 4 Aprilie v.

Fără îndoială, că între popo-
rele nemaghiare din Transilvania
și Țera unghurească, cel mai ame-
nțințat în ce privește naționali-
tatea, este poporul slovac.

În anii 1860—1865 Slovaci,
cari păreau un popor cu totul
uitat, au fost scoși la ivelă de
cătră ministrul Schmerling. Foile
oposiționale vieneze scrieau pe a-
tunci ironic, că „Schmerling a
inventat naționalitatea slovacă”.
Pentru acest bărbat de stat
însă se tracta numai de o încer-
care de a isola pe Maghiari, ca
să-i constrângă cu timpul să intre
în parlamentul central din Viena.
Politica de pe atunci tindea așa-
dă a rupe toate legăturile ce exis-
tau între Slovaci și Maghiari.

Dela inaugurarea dualismului
influența austriacă germană a dis-
părut cu totul și nu mult
după aceea a încetat și propa-
ganda, ce-o întrețineau ici coala
Rușii între Slovaci.

Astăzi numai Cehii mai fac
propagandă între Slovaci, ei sus-
țin raporturi literare cu Slovaci
și-i fac să privească în Praga cen-
trul aspirațiilor lor. Cetitorii
noștri își vor aduce aminte, că
la diferite ocazii s'a ventilat
ceștiunea slovacă de către Cehii
din Boemia și mai cu seamă de
cătră Cehii tineri, căci ceilalți se
temeau să nu ațite asupra-și pe
Maghiari.

Dér ori-cât de mult ar fi
contribuit la susținerea spiritului
național slovac, simpatia și in-
curajarea, ce au primit-o din partea
fraților lor boemi, trebuie să re-
cunoșcem, ca să fim drepti, că
simburele acestui naționalism a
fost și este sădit în sinul po-
porului slovac însuși și se des-
voltă independent de ori-ce in-
fluență. Ba putem și să spunem,
că în timpul din urmă naționalismul
slovac a luat un avânt puternic,
ce le dă mult de gândit și politici-
lor maghiari, cari erau
de idee, că el n'a existat nică-
dată de sine stătător în peptul
Slovacului.

În anii din urmă poporul slo-
vac a dat probe de vitalitate la
diferite ocazii, mai în urmă la
alegerile de episcopi. Acum aflăm
cu bucurie, că Slovaci protestanți
au întâmpinat cu cuvenită ener-
gie uneltirile cele mai noue ma-
ghiare, cari au de scop nimici-
cirea autonomiei bisericei protes-
tante și maghiarizarea ei.

Precum ni-sete legrafiază, senio-
ratele Turoș, Arva, Lipto, Trencin
și Neutra au protestat în contra
sinodului general, care a fost
conchiemat în Pesta, și în care
aveau să fie reprezentate conven-
tele districtuale ale bisericei evan-
gelice de confesiunea augsburgică
de dincă de Dunăre. Aceste
cinci seniorate vădând, că e vorba
de o centralizare cu sediul în

Pesta și cu scopuri îndreptate di-
rect în contra naționalismului
slovac, au decis să nu trimită
delegați la sinodul din Pesta, așa
că majoritatea senioratelor con-
ventului districtual de dincă de
Dunăre s'au pronunțat în
contra participării la acest sin-
nod. Aceste seniorate formându
majoritatea senioratelor din con-
vent e sigur, că va lua și con-
ventul aceeași decizie.

Prevădând acesta, cei dela
stăpânire punu toate în mișcare
spre a teroriza pe Slovaci după
vechiul obicei. Puseră la cale
nisce proteste și voiesc acum,
precum ne spun însuși foile gu-
vernamentale, a forța trimiterea
de delegați și din conventul dis-
trictual slovac.

Când nu mai pot isbuti nici
cu promisiunile, nici cu înșelăciu-
nile, nici cu amenințările, politici
din Pesta își iau refugiul la forța
brutală. Să sperăm însă, că pe-
cătoșele lor uneltiri în contra
naționalismului slovac nu vor
ave succesul visat de guvern;
să dorim acesta cu atât mai
vârtos, cu cât isbândește acestuia
în ceștiunea slovacă contribuie nu-
mai a-i mări cutezarea față de
celelalte naționalități nemaghiare.

CRONICA POLITICĂ.

— 4 (16) Aprilie.

Interesante sunt amănuntele ce le
comunică corespondentul din Peters-
burg alu diarului „Daily Telegraph” cu
privire la atentatul în contra Țarului.
Etă ce scrie anuntul corespondent:
„Pe ziua de azi, 6 Aprilie, — dice
numitul corespondent, — a fost plă-
nuit un nou atentat în contra vieții
Țarului. Din fericele acest atentat a
fost zădărnicit. Nu e hotărât încă
decă nereșita lui e meritul întâmplării
numai, sau alu dibăciei poliției. Ziua de
azi e o serbare mare în Rusia (Bună-

vestirea); în special, ea este sărbătora
de căpetenie a călăreților din gardă,
cari în această zi au să fie trecuți în re-
vistă de împărat și împărătesă, în
fața palatului marelui duce Nicolae. Cu
excepția membrilor familiei regale, ni-
meni nu poate participa la această revistă
decă deca e posesorul unei cărți de
intrare nominale și iscălite de adju-
tantul de regiment. Aceste cărți nu se
dau decă persoanelor cunoscute per-
sonal adjuților și corpului ofițere-
resou și în număr foarte restrâns. Afară
de acestea este de rigore ca toți ofițerii
să apară în mare ținută, ér persoanele
civile în haine negre. La fiecare parte
a portalului prin care intră împăratul,
se ridică două mici tribune, cari se ocu-
pă de oșpeți în ordinea în care sosesc.
Aci cari stau aproape de ușă, se află mai
aprope de Țarul când el intră în me-
nagi. Câtă ține revista, el se apropiă
de intrare de două ori.

„Pe la 10 și jumătate dimineață apără
un om de statură mijlocie, cu expresia
feței posomorită, un tip de mătă și;
își arăta biletul și se aședă la capătul
celu mai extrem alu tribunei, unde de-
părtarea dintre el și Țar avea să fie
de cel mult cinci pași. Imprejurarea,
că el apăruse mai întâi, că își alesese
toamai acelu loc și că nu și desbrăca par-
desiul, deșteptă bănuiala agenților. I-se
visita a doua oră cartea de invitare și
se ivi îndoială asupra faptului, decă în
adever se liberase o carte pe acelu
nume. Apoi fu rugat să și desbrace parde-
siul. Necunoscutul voi să se scuzeze
dicând, că este un curent de aer
acolo. Dér ér se resgândi imediat și
ieși în anticameră să și desbrace parde-
siul. Acolo, un agent secret îl a-
restă. Făcându-i se perchișia, se găsi
la el un revolver Smith și Wes-
son și afară de asta o sticlă cu otravă.
Arestatul, Skameikin cu numele, pre-
tindea că în sticlă se află o doctoreasă
cunoscută. El fu trasportat imediat
în închisore. La vr'o 3 sferturi de cesă
după arestarea lui Skameikin apără Ța-
rul și intră încet pe lângă tribună, de

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

EXCELSIOR.

După Castelnovo, trad. de Corneliu.

Excelsior — acest era numele de
război și de luptă alu unui tiner liter-
rat. — Excelsior își scrisese astăzi sora
cuvântul cel mult dorit „fine” sub
rândul cel din urmă a noiei sale no-
vele. Acum revida cu mâna tremurătoare
cele 475 de pagini ale manuscrisului,
pe care trebuia să-l predea a doua zi
dimineață editorului. Ochii săi alergau
peste paginile, cari îl costase multe
luni o muncă încordată și atâtea nopți
nedormite. La pasagele cele mai dra-
matice se opri. Cu voce tare cetea frasa
outare ori cutare și căuta să și imagi-
neze impresiunea, ce-o face elu asupra
cetitorului.

Intr'aceea orele treceau, petroleul
din lampă scădea tot mai mult, și
când Excelsior găta cu revisia era la 2
ore după mezul nopții.

Își ridică privirea de pe manuscrisul,
își răzima capul pe mâni și se con-
fundă într'o meditare nemișcată. O me-
lancolie infinită se zugrăvea pe încetul
pe trăsurile feței sale; elu sări în sus

de pe scaunul său și măsură iritat și
cu pași mari camera sa.

„Și tu”, strigă elu și privirea lui
cădă asupra manuscrisului de pe masa
sa de scris, „și tu vei împărți sörtea
fratelui tău mai mare. Aplause înșelătoare
din guri de amici vor însoți intrarea
ta în lume; cățiva articuli binevoitori,
probabil că inspirați de editor, vor
saluta apariția ta; mulți cetitori, pöte
chiar și-o cetitoare va strînge multămindu
mâna autorului, ... și apoi... apoi și acesta
carte va fi îngropată în vre-o bibliotecă
öre-care. Pentru asemenea scopu am
studiat și am nutrit cu plăcere în
peptul meu toculu sacru alu idealului?
Pentru aceea m'am numit cu mândria
„Excelsior”? Ce bine e, că speranța mea
e mai puțin pretensivă, ca pseudoni-
mulu meu.”

„Intr'adever! E ceva tragic în
sörtea celor mai multe cărți, cari ca
nisce umbre trec pe dinaintea ochilor
publicului. Se pare că sună din interio-
rul lor strigătul de morțe alu gla-
diatorilor romani. „Ave, Caesar, mo-
rituri te salutant!” Muritori! Da, acesta
e cuvântul. Muritori! Dér cu cărțile
este mai periculos, decă cu gladiatorii;

ele mor, mai înainte de a se lupta.
Ele aduc cu sine în lume și germenul
morții.

„O, decă sobolii, cari se numesc
bibliotecari, ar fi ömeni de spirit —
ce epigrame mușcătoare ar pute scrie
ei! Ei primesc și înregistrează fi muse-
lor. Ar trebui să se facă o nouă ru-
brică, aceea a celor născuți morți, după
cum se întâmplă la listele familiare. Ce
ironie amară pentru o carte, frumosă și
cu gust legată, cu prețioase gravuri în
aur, în format elegant și frumos, cu
un titlu plăcut, care pöte pörtă data
anului viitor — care stă între cărțile
mușcate din vécurile trecute și trebuie
să și dică: Eu sunt abia de un an —
de o lună, de o zi născută și sunt mortă
și îngropată, pe când cele de 100 de ani
pe lângă mine sunt tinere, înflorite
în frumsețe, și nemuritoare.”

„Așa-dér se află și între cărți ne-
muritori, sunt aleși, cari pășesc printre
nemuririle ömenesc cu față divină, stră-
lucitoare în lumină olimpică, amici măn-
găetori ai generațiilor trecute și
viitoare?”

Ce întrebare nebună! Colo e răs-
punsul.

Excelsior se opri și se uită la bi-
blioteca sa. Elu distinse între multimea
cărților cele 20—30 volume, în cari elu
de multe ori și cu plăcere răsfoia.

„Și secretul puterii de viață, care
nu dispare nicădată”, dice elu mai de-
parte reluându și monologul, „cine mi-l
descopere mie? Öre printre cărțile, de
multă vreme prăfuite și uitate, nu eni
una vrednică de nemurire? Și öre nu
va fi vr'una de felul acesta printre căr-
țile, pe cari le scriem noi astăzi, și pe
cari peste câtva timp nu le mai cetesce
nimenea? Öre norocul, întâmplarea
örbă să aibă influință și asupra gloriei?
Să fie öre numele pompos și mult
lădat unu fiu alu meritului? Și decă
e așa, de unde vine adierea, care vö fe-
resce de putrezire, o voi divinelor?
Din minte seu din inimă? Din jale seu
din bucurie? Din iubire seu din ură?
Din credință seu din îndoială? Din li-
niște seu din furtună? Cine pöte să o-
spună!”

„Pöte peste totu nu se află nici o
lege, care se valoreze în egală măsură
pentru toți ömenii, care sub presupuneri
egale, se permită dezvoltarea egală a
elitei spiritului lor. Unul află prin

unde atentatorul, deocă n'ar fi fost arestat la timp l'ar fi omorât s'eu l'ar fi rănit greu fără îndoială. Se dice că poliția se aștepta la sosirea lui Skameikin în Petersburg, deși nu-i putuse afla locuința. Se afirmă, că atentatorul venise ca să comită atentatul, care n'ar fi decât o urmare a conspirației pusă la cale de Sofia Gunsberg. Acesta din urmă se află acum închis în fortăreața Schliussburg.

O altă telegramă a lui „Daily Telegraph” mai dă apoi următoarele vesti nouă: „Individul arestat este un membru ai unui așa zis club al lui Scevola” din Charkov. Membrii acestui club au jurat să pună în joc viața ca să omore pe Țarul. Din Charkov se anunță arestări numeroase. Poliția crede, că a isbutit să aresteze pe cei mai mulți membri ai acestui club de ucigași. Printre cei arestați se află și mai mulți studenți. Sinuciderea ofițerului de husar Annenkov, întâmplată nu de mult la Petersburg, se aduce în legătură cu mișcarea revoluționară descoperită acum!

O telegramă oficială din Petersburg comunică în privința pregătirilor de război ale Rusiei următoarele: Țarul printr'ună ucază a însărcinat pe ministrul său de război, ca să se îngrijescă de câștigarea locului necesar pentru a se construi pentru trebuințele armatei șese drumuri în apropierea frontărilor polone. Tot-o dată Țarul a dat celor mai multe dintre regimentele rusești nămiri nouă, după numele celor mai însemnați beliduci și generali, din câți s'au ivit dela Petru cel mare înocce. Dece batalioane din rezervă le-a prefăcut în regimente complete și astfel printr'o singură trăsătură de condeiu a înmulțit rezerva armatei cu 20,000 de omeni. Marina de asemenea fu sporită în timpul din urmă la un număr aproape de două ori așa de mare, ca mai înainte.

Înainte unii corespondenți alți ziariului „Covriere di Napoli”, a făcut în zilele acestea principiile Bismarck nisece declarații cu privire la Italia. La întrebarea, că ore cum va pute Italia să aducă în consonanță interesele ei economice cu interesele politice cuprinse în tripla alianță, fostul cancelar german răspunde:

„Italienii trebuie să fiă cu paciință. Italia nu va pute dora să rămână pentru totdeauna tot așa, cum s'a întâmplat la 1866, adică fără armată și fără marină, incapabilă de a se pute apăra în contra atacurilor franceze și austriace. Tripla alianță îi servește Franței numai ca pretest pentru a denega Italiei convenția comercială. Chiar dacă Italia nu ar face parte din tripla alianță și Franța și în acestu casu ar denega Italiei

convenția comercială. Dacă după atâtea jertfe mari Italia ar abdice de tripla alianță, situațiunea ei ar fi în acestu casu cu mult mai nefavorabilă, ca înainte de 1881. Pacea nu este așa de asigurată, cum era mai înainte. Lipsesce elementul moderat, care ar pute împedea comiterea unor pași nesocotiți. Germanii se înfioră de un război ofensiv. Cătu de ușor este însă a face pe popore să credă, că atacătorii sunt înșiși cei atacați!”

Intorcându-se apoi erăși la Italia Bismarck duse, că agitațiunile irredentiste din Italia sunt nisece copilării. „Dacă nu s'ar fi ivit svirocolirile irredentiștilor”, duse fostul cancelar, „cestiunea tridentină ar fi deja de multu resoluată. Spune Italiei, că se fiă numai cu paciință. Numai paciință trebuie, nimic alta, decât paciință.”

SCRILE ȚILEI.

— 4 (16) Aprilie.

Repausul de Duminecă. Noulu articolu de lege, XIII din 1891, privitoru la repausul de Duminecă, a apărut deja în foia oficială din Budapesta. Legea această s'a promulgată la 14 Aprilie n. c. și astfel după trei luni dela această dată, adică dela 14 Iulie încolo, intrându legea această în vigoare, Duminecele vor fi pentru muncitori adevărate zile de odihnă. Ziua Sf. Stefanu, ca „sărbătoare națională”, de asemenea este prevăduată în lege ca zi de odihnă pentru muncitori. În § 2 alu legii se determină timpul de recreațiune alu muncitorilor astfel: „In stabilimentele industriale, munca încetăză cel mai târziu Duminecă dimineața la 6 ore și dureză cel puțin până în ziua următoare la 6 ore, adică timpul de 24 de ore.”

Flora la „csárdás kalap”. Aflăm din „Kolozsvar”, că vorbitorul tinerimei maghiare din Clușiu cu ocaziunea „ovațiunilor” aduse „Magnificenței sale” renegatului Moldovan Gergely a dăș în „frumosa” lui vorbire între altele și aceea, că „tinerimea română din Bucuresci și-a luat orba cutenanză a arunca o scriere murdară în fața lumii, cu care într'unu modu moicescu (otromba) vrea să mănjescă, să întunece sfânta iconă (adecă a maghiarității), care noi o purtăm în sinulu nostru, își bate jocu de nisuițele noastre curate (?) și ne murdărește istoria.” Mai duse în „frumosa” lui vorbire, că „conducătorul lor” adică „Magnificulu” renegatu Moldovan Gergely „a sferticat în sărențe stegula” sub care vrea să se lupte tinerimea română nerenegată pentru care lucru „tota țera” îi întinde „cununa de laur.” — Am dăș și repetăm: s'ermană tinerime maghiară în ce hal ai ajuns!

Efectu de modelu! Răspunsulu „Magnificulu” renegatu Moldovan Gergely, cu care mulțumi tinerimei maghiare universitare pentru „ovațiunile” cu care l'au „onorat”, se vede că nu au sunat în pustiu. Magnificulu „Romănu curatu” Moldovan Gergely sfătuiesce în răspunsulu său pe tinerii maghiari a iubi pe concetățenii Romăni și a trăi cu ei în bună armonie, „căci — dice — numai așa ne putem închiega într'o singură gândire, numai așa vom pute forma din această patriă unu raiu comunu.” La aceste frumoșe sfaturi tinerimea a răspunsu cu himnul: „Dăme binecuvântă pe Maghiar!” Efectu de modelu au produsu cuvintele și sfaturile Magnificulu oratoru!

Pentru introducerea administrațiunei de stat. Comisiunea permanentă administrativă a comitatului Timișu, va propune la proxima adunare generală comitatensă, ca comitatulu se trimită guvernulu și dietei o adresă, pentru introducerea administrațiunei de stat.

Mucați de unu căne turbatu. Alaltieri a fostu mucați de unu căne turbatu în comuna Cristianu (aprope de Brașov) 4 persoane, între cari o bătrână de 92 de ani și trei fete în vârsta dela 9—16 ani. Cănele a fostu împușcatu. Secțiunea a constatatu turbarea. Fetele mucate vor fi trimise la Budapesta în intitulu Pasteur, er bătrâna de 92 de ani, va fi îngrijită în Christianu.

Concertu împreunatu cu dansu, se va da Marți (a treia zi de Pasce) în 23 Aprilie v. (5 Maiu n.) în Sighișora din partea unei Corporațiuni concertiste constatătoare din clerici seminariști din Sibiu.

Venitulu curatu e destinat fundulu esistentu pentru procurarea de cărți școlare pe sēma elevilor sēraci dela școla română din locu. Începutulu la 7 și jumătate ore sēra. — După Concertu urmēză dansu. Prețulu intrării: de persoană 1 fl., de familie 2 fl. Suprasolviri se primescu cu mulțamită și se vor cuita pe cale diaristică. Programulu: 1. a) „Etă ziua triumfală”, coru de A. Humpel. b) „Die versunkene Krone”, Coru von H. Boenicke. 2. „An die Leyer”, Bass-Solo von F. Schubert. 3. a) „Noptea”, coru de F. Schubert. b) „Despărțirea vênătorilor”, coru de Mendelssohn-Bartholdy. 4. „Cu trupulu”, coru cu solo de bass de G. Dima. 5. „Vieta țiganilor”, coru cu acompaniare de pianu de Robert Schumann. 6. „Wenn sich zwei Herzen scheiden”, Duet von Schlottmann. 7. a) „Sara de Crăciunu”, solo de bass de F. v. Holstein. b) „Șcii tu

mândră”, solo de bass de G. Dima. 8 „Hora plăia”, coru de G. Dima.

Distincțiune. Cetimă în „Timpulu”. Guvernulu portugezu a decoratu cu ordinulu de Christo, în gradulu de cavaleru, pe tenorul Gabrielescu.

Tălhari descoperiți. Din Timișora se anunță, că gendarmii au prinsu pe tálharii, cari au atacatu castelulu Paroz și au rănit pe proprietarul Fodor. În banda această de tálhari s'au aflatu și 3 servitori de ai lui Fodoru, cari au mărturisitu mai multe fărădelegi sēvărșite mai înainte.

Poporațiunea Indiei după statistica din anul acesta este de 285 milioane de suflete, față de poporațiunea din 1881, care a fostu de 255 milioane. Prin urmare în 10 ani de zile a crescutu poporațiunea Indiei cu 30 milioane de suflete.

Evrei espulsați. Ziariulu „Volkszeitung”, aduce șcirea, că din guvernamentulu Kiev au fostu espulsați 3000 de Evrei.

Corespondența „Gaz. Trans.”

Chizdia, la 6 Aprilie 1891.

Comuna Chizdia e o comună curată romănescă, cu o poporațiune de 1499 de suflete, carea — cu excepțiunea a 147 de suflete gr. or. — e de religiunea gr. cat., trăindu însă ambele confesiuni în deplină armonie. Acestă comună a avut preoți și învățători destoinici, conscii de chiamarea lor, cari prin neobosită activitate și abnegare de sine sciură învinge multe piedeci aruncate de cătră mulți și multe soiuri de contrari în calea lucrării lor și dezvoltându unu zelu demnu de recunoștință întru luminarea poporulu, întru nobilitarea simțmintelor religiōse și naționale, cari în urma vitregității timpurilor au fostu decăduți în cătră.

Dovadă despre zelulu și activitatea parochului de aici este și pomposulu edificiu bisericescu, carele e fructulu ostenețelor sale și carele ar pute servi spre fala și decorea ori-căru opidu. Spre a ridica pietatea credincioșilor, s'a pusă, basă și la unu coru vocalu, înființatu prin străduința bravulu fiu alu acelu parochu.

Dér pe cătu de îmbucurătoru este rezultatulu activității parochului gr. cat., atât în celele bisericesci, cătu și în cele școlastice, pe atât de durerosă este împrejurarea, că în timpu de doi ani și două luni (anii școlastici 1888/89—1889/90 și două luni din anii școlastici 1890/91) în școla de aici nu s'a făcutu aproape nici unu progresu cu școlarii, precum a con-

meditare adencă, ceea ce pe altulu îl învață dulcea nevinovăția a inimii. Pentru unulu durere adencă simțită, vătămarea grea, dorulu de răzbunare, chinulu esiliului, ghimpele fōmei, este isvorulu inspirațiunei sale; altuia îi crescū în tăcere adencă aripile fantasiei sale, în sanctuarulu casei, între conversațiunea și glumele vesele ale copiiloru săi. Unulu se simte mărețu în rugăciune, celălatu în îndoială. Unulu are lipsă de o stricteță și singurătate monachală, celălatu are lipsă de femeie. Dér nici chiar femeia. nu însemnă pentru totu aceeași. Aci e Beatrice, aci Laura, aci Fiammeta. Este spiritulu și materia. Pentru mulți femeia nu e nimic, ei au lipsă de femeie. Gōthe și Byron, n'ar fi sciutu ce să facă cu amorulu idealu, care inspira musa unui Petrarca. Sub raporturile cele mai diferite, satisfăcendū criteriiloru artei celor mai contradicțore, răsturnându și batjocurindū mecanismulu tuturor școliloru, se nasce capulu de operă, se nasce cartea nemuririi...

Excelsior se opri în mijloculu camerei, privirea lui era gânditoare, tăcu unu momentu, apoi strigă, ca și cuprinsu

de o idee fără de veste.

„Cartea nemuririi! Nu s'ar pute ore cu dreptu cuvântu numi: Pagina nemuririi? Da, aici zace cheia la tōte. O pagină este adeseori, care i asigură unei cărți o vietă vecinică, numai o singură pagină. Pōte să strălucescă ca o măreță raza de sōre ce zimbescă norocosu, pōte să fiă sfășietore de inimă ca și strigătu unei mame, care vede murindū pe uniculu ei copilulu multu iubitū; pōte fi liniștită, ca o nopțe senină cu stele: furtunōsă ca oceanulu sbiciuitu de orcană; dulce ca o musică îndepărtată, puternică ca unu fluviu, care trece pustiindū peste țermurii săi; pōte fi unu imnū sēu unu blăstămū, nu impōrtă această. În pagina această și-a pusū autorulu o parte fermecătoare a sufletulu sēu, sēu mai bine dăș, sufletulu întregi omeniri. Și pentru aceea nu pōte să mōră. Prin cursulu celu lungu alu vécuriloru, de câte ori unu ochiu plinū de pricepere o citesce, de câte ori o inimă simpatică o cuprinde cu mintea și o înțelege, de atâtea ori se pare, ca și când erăși ar bate mai repede pulsulu, care o discută; de atâtea ori se pare ca și când printre rânduri se vede zim-

betulu — se vedū lacrimile, pe cari le a sciutu să le schimbe, înainte cu sute de ani unu omu într'o perioadă, într'o frasă și într'unu cuvântu, — pagina nemuririi — fericitū cine a scris'o. Dela ea emană asupra celorlalte unu fermecu. Dacă ea lipsesce, atunci acestea pierū, atunci se fărîmă ca și frunzele uscate. Dacă însă pagina această esistă, atunci celelalte se alipesc de această și strălucesc într'o lumină reflectată. Și cu tōt: acestea au mai fostu scrise o mulțime de asemenea lucruri; unu tesauru de ideile cele mai mărețe și mai sublime este imprēștiatū în sute de cărți de multu date uitării. Dér acestea trebuiau să mōră; căci lorū le lipsea pagina nemuririi.”

„Pagina nemuririi”, continuă tinērulu cu o durerosă descărăgiare, „între aceste 475 de pagini, cari mîne vor fi predate editorulu, nu se află. Nu se află nici între acelea, ce le-am scrisu mai înainte, și nu se va afla nici între acelea, pe cari le voi scrie în viitoru... Dér pentru ce să nu am parte eu de aceea? Dacă aș revida încă-odată opera mea... dacă aș încerca...”

În momentul acesta se înălță din

lampa, care de cătră timpu începuse să pēraie, o limbă de focu. Lumina se stinse, și unu mirosu uritu se răspândi în cameră. Excelsior, deșteptatū la consciința vieții reale și trezvii, cătuă pipăindū unu chibritū, apriase o luminare și se uită la orologiu.

Era la patru ore.

Mirosulu pētrunđătoru de petrolu, îl opri de a lucra mai departe. Se hotărî să se culce.

Pagina nemuririi rămase nescrisă. Nici în ziua următoare, dér nici-odată nu putu să o fixeze.

Trecură cătră va ani. Elu simțea, că vieta i-se apropiă de sfērșitū. Atunci chemă pe fiica sa, idealulu sufletulu sēu, ținta planuriloru sale, la patulu sēu de mōrte și-i duse:

„Manuscriptele mele, cărțile mele suntū ale tale. Bucurosū și-ași fi dedicatū înaintea ochiloru lumii totu ce am creatū; dér cuteză să legū numele tēu de unu cadavru? Am așteptatū în totdeuna după pagina, care ar fi demnă de tine, după pagina nemuririi, — dér pagina nemuririi nu veni.”

stată și comisariul de esamen. Causa la acesta e fostul învățător Georgiu Poenariu, sub care în școlă învățământul a stagnat, copiii au rămas îndărăți, autoritatea și respectul față de învățător s'a slăbit. După ce toate cercările parohului-președinte și a senatului școlastic de a-l aduce la cele bune și de folos au rămas zadarnice, el fu arătat la locurile mai înalte și în urma acesta își pierdă postul, der în scurt timp îi succese a intra erăș și ca învățător în comuna Secaș (com. Caraș-Severinului.)

Le-am împărțită aceste în speranța, că-i vor servi d-lui Poenariu spre învățatură și cel puțin în noua comună, în care s'a așezat, va griji de a nu mai da privilegii oamenilor de a se plânge în contra d-sale pentru neglijență, ale căreia urme noi le simțim acum atât de amar.

Vulturul.

Raportul direcției „Albina”

pentru a 18-a adunare generală ordinară, ținută la 31 Martie n. 1891.

(Fine.)

Din datele înșirate Vă puteți convinge, că institutul nostru prosperază mereu în mod îmbucurător. În ramii principali ai operațiilor se arată un progres, s'ar pute dice extraordinar. Depunerile spre fructificare au trecut deja peste fl. patru milioane, escomptul cambilor de bancă peste fl. trei milioane. Cestă din urmă însă conține o mulțime de cambii mici țărănești care deși sunt cele mai sigure, atâta lucru dau, încât compunându lucrul cu profitul, ce-l are institutul dela ele, este un adevărat sacrificiu adus clientelei țărănești. Ne vom însuși să aflăm un mijloc, prin care să nu lipsim țărâna de acest ajutor, der să-l capete în altă mod mai ieftin pentru ea și mai simplu pentru institut.

Numai ramul creditelor ipotecare este carele nu progresază în modul dorit de noi. Causa este concurența cea mare pe acest teren.

Precum știți, d-lor, din rapoartele noastre anterioare, noi totu cu privire la micii proprietari am mers și în acest ram până la extremă, acordând împrumuturi cu amortisare chiar și de fl. 100. dela care nici cu 7% interese n'avem aproape nici un profit; mulțimea împrumuturilor mici cu 7% însă nu ne recompensează pentru pierdere, ce o suferim prin aceea, că împrumuturile mai mari ceră bani mai ieftini. Ca să satisfacem deci și în jos și în sus, în anul acesta am redus interesele la împrumuturile dela fl. 400 în sus la 6%, care măsură credem, că va da ună aventură mai îmbucurătoră și acestui ram de operațiuni.

Este știut, că în pătariul din urmă al anului expirat s'a ivit o lipsă generală de bani, carea a durat mai lung decât altădată, în urma căreia în piețele de bani s'a urcat discontul cu 2%. Institutul nostru a trecut peste această cră fără să fiă necesită a restringe acordarea împrumuturilor nouă și fără să urce interesele la operațiunile sale. Reservele noastre și încrederea publicului deponent au fost suficiente pentru-ca să ne scutescă de înjurința scumpetei capitalului, și nu numai că n'am dat îndărăți, der în contra, cu toate că la compunerea bilanțului am procesat cu cea mai mare severitate, și cu toate că propunem amortisări și dotațiuni la fondurile de rezervă considerabile, suntem în plăcuta poziție a Vă propune urcarea dividendei cu 1%.

Suma de fl. 100, carea în urma concludului Nr. 3. punct 16 al adunării generale din anul expirat a rămas la dispozițiunea direcției, am asemnat-o pentru nenorocii prin foc din comuna Selicea din comitatul Turda-Arieș...

Profitul de 59.298 fl. 82 cr. propunem în sensul §-lui 62 din statute să binevoim a-l distribui în modul următor:

1) 5% dividendă după capitalul social de fl 300.000=15.000 fl.
2) Restul de 44.298 fl. 82 cr. să se împartă cum urmează: a) 15% (maksimul statuar) la fondul de rezervă (§. 62 a) în=6.644 fl. 70 cr.; b) 16% tantiema normată în §. 62 b, c, d, din statute pentru membrii direcției, directorul executiv și ceilalți funcționari ai institutului =7.087 fl. 68 cr.; c) Remunerațiunea usitată pentru funcționarii

institutului 941 fl. 4 cr.; d) 6% pentru scopul de binefacere =2.657 fl. 88 cr.
3. Din restul de 26.967 fl. 52 cr.: e) supradividendă acționarilor 21.000 fl.; f) fondului de pensii alți funcționarilor 4.000 fl.; g) în contul realităților din Brașov (de lângă gara căilor ferate de stat) 1.967 fl. 52 cr.

Pe baza acestei distribuiri dividenda anului 1890 se ficează cu 12 fl. de acțiune, adică cu 12% dela valoarea nominală a acțiunilor.

Fondul de rezervă al acționarilor, cu adausul propus, va ajunge la cifra de 90.029 fl. 70 cr. și astfel cu ajutorul lui Dumnezeu la proxima adunare generală vom vedea creată fondul de rezervă de 100.000 prevădută în §. 64 din statute, — er fondul de pensii alți funcționarilor institutului va ajunge la cifra de 45.943 fl. 65 cr.

Vă rugăm să ne autorizați și de astădată, ca cuponul per I Iuliu a. o. să-l putem rescumpă imediat după adunarea generală. În fine prezentându-ve rațiociniul cu toate conturile sale, Vă rugăm, ca după ce veți fi ascultat și raportul comitetului de supraveghiere să binevoim a lua spre scire raportul acesta, a aproba bilanțul încheiat la 31 Decembrie 1890 și a da direcției absoluturiu pentru gestiunea sa pe anul expirat...

Din ședința direcției ținută în 17 Martie 1891.

G. Barițiu m. p.
v.-președinte I.

Cosma m. p.
directorul executiv.

După ce se oeti raportul direcției, adunarea generală dete expresiune prin sculare viului regret pentru pierderea decedaților A. de Mocsonyi și E. Măcellariu și aprobă dispozițiunile direcției luate diu acesti incidenti; luă raportul direcției spre plăcută scire, exprimându mulțămă direcției și funcționarilor institutului pentru zelul cu carele au condus și prevădută afacerile institutului; aprobă bilanțul anului de gestiune 1890 și dete direcției absoluturiu pentru gestiunea anului 1890.

Adunarea primind propunerile direcției, fixă dividenda anului 1890 cu 12%, așa că alți optspedecelea cupon dela acțiunile institutului, cu scadența pe 1 Iuliu 1890, se va rescumpă cu fl. 12 (doispedee); putându-se face această imediat după adunarea generală.

Adunarea, conform propunerii direcției, hotări a se împărți suma destinată pentru scop de binefacere în modul următor:

1.) Școlii civile de fete a „Asociațiunei transilvane” pentru acoperirea trebuințelor curente 500 fl.
2.) Asociațiunei transilvane spre crearea a 10 stipendii de câte 50 fl. pentru elevele internatului împreunată cu școlă sa civilă de fete 500 fl.
3.) Școlii elementare de fete a Reuniunii femeilor române din Sibiu 300 florini.
4.) Reuniunii române de cântări din Sibiu 50 fl.
5.) Comisiunei economice a comitatului Sibiu pentru procurarea limfei animalice de vaccinat 50 fl.
6.) Gremiului comercial din Sibiu pentru susținerea unui curs practic de comptabilitate 50 fl.
7.) Școlii comerciale române din Brașov pentru acuirarea de mijloce de învățământ 100 fl.
8.) Societății „România Jună” 50 florini.
9.) Nenorocilor prin foc din Vurpăru (dați deja) 100 fl.
10.) Orfanilor minorei ai unui funcționar alți institutului, reposat înaintea de a fi îndreptățit la pensie (dați deja) 200 fl.
11.) Nenorocilor prin foc din Oca-Sibiului 200 fl.
12.) Junătate din un stipendiu de 500 fl. pentru un student la cursul comercial de abiturienți 250 fl.
13.) La dispozițiunea direcției ca să-i asemneze totu spre scopul de binefacere rămău 307 fl. 88 cr.

Marcele de prezență pe anul următor adunarea le fixă cu 5 fl. la centrală, și cu 2 fl. la filială.

Dare de sémă.

Timișoara, Aprilie 1891.

Pentru eternizarea memoriei lui Antoniu Mocsonyi de Foeni, în luna lui Decembrie 1890, s'a constituit în Timișoara ună comitetă executivă cu scopul, ca

prin colecte să înființeze o fundațiune sub numele „Antoniu Mocsonyi de Foeni”, din ale căreia venite să se creeze stipendii pentru tinerimea română pe cariera de meserii și industriă.

La înființarea acestei fundațiuni au încurs până acum următoarele contribuiri:

Lista Nr. 1. Colectantă d-lui Emanuel Unguriamu, adv. în Timișoara, — au contribuit: „Timișana”, institut de credit și economii în Timișoara 100 fl. Emanuel Unguriamu, adv. în Timișoara 40 fl. Teodor Petcu, paroh în Banloc 2 fl. Dimitrie Gerda, econom în Chiseteu 12 fl. George Gerga, econ. în Belinț 1 fl. Traian Barzu, asesor referent consistorial în Caransebeș 5 fl. Costa Maniu industr. 5 fl. — total 165 fl.

Lista Nr. 11, colectantă d-lui Dr. Sebastian Olariu, protop. în Făget — au contribuit: Dr. Sebastian Olariu, protop. în Făget și Georgiu Popoviciu, paroh în Cluciova câte 2 fl., Ioan Șdrășianu, paroh în Coșteiu și Ioan Velovanu paroh în Brazova câte 1 fl. Vasile Matei paroh în Sintese, Nicolae Barboni, paroh în Tomese, Porfiru Petroviciu, paroh în Furdea, Antoniu Angelu, paroh în Cosova, Romulus Raduloviciu, paroh în Băseș, Filimon Titel, paroh în Curtea, Eftimie Lapadus, paroh în Farasesc, Ioan Farasu, paroh în Homosdia, Ioan Balintu, paroh în Tovergina, și Georgiu Garbacea par. în Brănesc câte 50 cr. — total 11 fl.

Lista Nr. 14, colectantă d-lui Dr. Méhes, medic în Oravița — au contribuit: Dr. Méhes și d-na Ana Mangiuca câte 2 fl. — total 4 fl.

Lista Nr. 17. Colectantă d-lui Dr. Aurel Novacu, avocat în Biserica-Albă, au contribuit: Ioan Rosiu, adv. Andrei Boboroni, comere., Dr. Aurel Novacu, adv. și Iguatie Popoviciu, meseriaș în Biserica-Albă, câte 2 fl. Zamfir Rozescu cand. de not. publ., Demetriu Balanescu, comere., Constantin Paleu, meseriaș, Ioan Ogrin, meseriaș, David Ruganu, propr., Andrei Patesanu meseriaș, Marcu Martinoviciu, ofic., Vasa Lepeda, meseriaș, Vasile Bercian, meseriaș, Stefan Micoș, meseriaș, și Ioan Perianu meseriaș în Biserica-Albă și Georgiu Ciucu comeroiant în Marcovăț câte 1 fl. — total 20 fl.

Lista Nr. 20 colectantă d-lui Paul Miulescu protopop în Comloșul mare, au contribuit: Paul Miulescu protopop, Nicolae Popoviciu docente, George Balanu, paroh, Pavel Vacărescu paroh, Ioan Suciu notar, Ludvig Schlesingeru postar și Mihai Păcățianu capelan în Comloșul mare câte 1 fl. =7 florini.

Lista Nr. 21 colectantă d-lui Dr. Nestor Opreanu avocat în Sâmbicléșul mare, au contribuit Emilia Opreanu 3 fl. Dr. Nestor Opreanu 2 fl. Stefan Opreanu 2 fl. Stefan Opreanu paroh în Nereu, Stefan Opreanu capelan în Vulcan, Aurel Opreanu notariu comun al în Iosefova, Ioan Tripa notar comun al în Igris, Ioan Cotosmanu, Vasiliu Marianu, Ioan Ioanoviciu și Todor Crăciun meseriași în Saumicléșul mare și Grigoriu Vintianu casar comun al câte 1 fl. Ioan Popescu și Rista Funasiu meseriași în Sâmbicléșul mare câte 50 cr. total 15 fl. (Va urma.)

Literatură.

România musicală, revistă literară-musicală sub direcțiunea unui comitet. Apare de 2-ori pe lună. Redacția: Strada Bradului Nr. 3. Cuprinsul: Musica la cei vechi. — Alți doilea concert simfonial. — Cercetări. — Alți 37 concert coral. — Opera Faust. — Craiovenilor. — Alți treilea concert simfonic. — Flașnete. — Corurile populare din Transilvania. — Concertul Alexy. — Una alta. — Giulietta villa. — Efemride musicale. — Din Gazetele străine. — Diverse.

Revista poporului, apare odată pe lună. Director: Mircea C. Dimitriade. Redactori: I. S. Spartal, Fl. Simionescu, Sever Moschua. Anul II-lea. N. 10. Sumar: Luxurie (poesie). — Cum ne mângăiem. — Revolver. — Sat și culise. — Strofa safic. — Pe ruinele vechiului Merv. — Tirdiu. — Realitate. — Pentru cine nu are. — Zimbetu plins. — Legenda celor șapte Creștin din Efes. — Dorul. — Biografie; Aristia Romanescu (cu portret).

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.”

(Serviciul biroului de coresp. din Pesta)

Pojon, 16 Aprilie. La propunerea senioratului Trencinului, au decis senioratele Turoț, Arva, Lipto, Trenciu și Neutra, cari formează majoritatea, să nu cerceteze sinodul din Budapesta; în contra acestei propuneri au protestat senioratele din Pojon și Moson (Wieselburg).

Geestenmunde, 16 Aprilie. La alegerile pentru parlamentul german, din 53 cercuri electorale a căpetat până acum Bismarck 4418 voturi, Adlof 1836, Plate 2002, Schmalfeld 3498. Mai au să alégă încă vre-o 40 de cercuri electorale.

Colonia, 16 Aprilie. Diarul „Köln. Zeitung”, anunță, că administrațiunea militară rusescă din Petersburg, își măresce armata într'un mod sistematic, trimite divisiuni de infanterie la graniță. Față cu fapte veditate și ce nu se pote tăgădui, nu mai incupe nici un fel de infrumșetare a lucrurilor.

DIVERSE.

Amazone Germane. Se pare că în curând Germania își va avea și ea amazonele, intocmai ca Dahomey. De cât-va timp se dice, că un număr de care de dame din Berlin și-au pus de gând să se pună pe studiul scrierei pentru eventuala apărare a patriei. Săptămăna trecută a fost un asalt la care a presidat seu a asistat ministrul de răboiu, mareșalul curții și mai mulți înalți funcționari, cari n'au lipsit de a se estazia asupra dibăciei și grației luptătoarelor. După șgomotele, cari circolă la curte, împărătesa ar primi președința onorifică a acestui club feminin de scrimă patriotică.

„Principe” fericit. Un jurnal din Viena anunță într'un mod serios, că Adelina Patti în curând va sosi în capitala Austriei însoțită de „principele Riocki”. Der „principele Riocki” nu e altcineva, de cât un căne mic mexican, pe care Tarul l'a dăruit cântăreței. Patti nu părăsesce nici-odată pe „prințul” ei, careși are bagagiul seu, costumul seu, ba chiar și juvaericele sale proprii. Intr'adeveră fericit print!

Urmare firăscă. După-ce romancierul Zola și-a terminat romanul seu intitulat „Bani”, începe acum la alt roman intitulat „Răboiu”. Acesta e o istorie veche, că mai întâi trebuie să ai „bani” și apoi să faci „răboiu”.

Femeia și serviciul militar. De ce nu e capabilă femeia pentru serviciul militar? Simplu din motivul acesta: mai întâi ar voi ca în fiă-care lună să aibă o uniformă nouă și alți doilea, nu vor fi nici-odată atât de bătrane pentru ca să le potă pune în pensie.

Meseriași români în străinătate. Se nu se dice, că spiritul de aventură și întreprindere nu este și la noi în flóre. Dovadă relația ce se da despre meseriași români stabiliți în străinătate, ca și când la noi ar fi prea mare belșug de ei.

Vedem din Relația, despre care vorbim, că și până la Buenos-Ayres au pătuns români meseriași. Se află adevărat stabiliți acolo d-nii I. Atanasiu, tinichigiu, V. Florescu, bărbier și G. Florea, cismar. La New-York se află V. Voinea, croitor, I. Cristea, impiegat la o băcanie și alții.

Proprietar:
Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil interimar:
Gregoriu Maior.

Cursul pteței Braşov.

din 15 Aprilie st. n. 1891.

Table with exchange rates for various currencies like Banconote romănesci, Argintă romănescă, Napoleon-d'or, etc.

Cursul la bursa din Viena.

din 15 Aprilie a. c. 1891

Table with financial data from the Vienna stock exchange, including Renta de aur, Renta de hârtie, and various bonds.

Sosirea și plecarea trenurilor în Braşov.

I. Plecarea trenurilor:

- 1. Dela Braşov la Pesta: Trenul de persoane: 10 ore 32 minute sêra. Trenul accelerat: 2 ore 43 minute după amêzi. Trenul omnibus: 4 ore dimineța. 2. Dela Braşov la București: Trenul de persoane: 5 ore 30 minute dimineța. Trenul accelerat: 2 ore 33 minute după amêzi. Trenul de mărfuri cu vagon de persoane: 12 ore 23 min. după amêzi.

II. Sosirea trenurilor:

- 1. Dela Pesta la Braşov: Trenul de persoane: 5 ore 20 minute dimineța. Trenul accelerat: 2 ore 23 minute după amêzi. Trenul omnibus: 10 ore 31 minute sêra. 2. Dela București la Braşov: Trenul accelerat: 2 ore 13 minute după amêzi. Trenul de persoane: 10 ore 17 minute sêra. Trenul de mărfuri cu vagon de persoane: 7 ore 21 minute sêra.

Avisul d-loru abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primit diarul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurită și să arate și posta ultimă.

Totodată facem cunoscută tuturor D-loru abonați, că mai avem din anii trecuți numerii pentru complectarea colecțiunilor „Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se pot adresa la subsemnata Administrațiune în casă de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.“

De închiriat

pe timpul dela 1 Mai până la Septemvre, ori și mai mult, se află:

O vilă pe teritoriul comunei Braşov cam la 3 kilometri depărtare de oraş, cu 2 odă sănătoase, bucătăria, galeria, grădina de flori și de pomi, apă de riu foarte potrivită pentru scaldat, fântână cu apă escelentă de beut, loc pentru cai și trăsură.

Asemenea în comuna Veneția inferioară, comitatul Făgăraşului unu local de prăvălie, în centrul comunei, și altu local potrivit pentru vizitatorii băilor de iod din Veneția cu toate cele necesari.

A se adresa la d-lu IOSIF COMANESCU, preot în Codlea (Feketalom; comit. Braşovului).

Numere singuraticed din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se pot cumpăra în tutungeria I. Gross, și în librăria Nicolae Ciurcu.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Octomvre 1890.

Large railway schedule table with columns for routes (Budapesta-Predeală, Predeală-Budapesta, etc.), train types (Tren accelerat, Tren de pers., etc.), and departure/arrival times.